

**Некролог: Михайло Петрович Лукичов
(1950-2001)**

14 червня 2001 р. на п'ятдесят першому році життя передчасно відійшов у вічність директор Російського державного архіву давніх актів, заслужений працівник культури РФ, кандидат історичних наук Михайло Петрович Лукичов.

Друзі, колеги і співробітники Михайла Петровича боляче сприйняли звістку. Адже ще зовсім недавно відзначали 50-літній ювілей цієї чудової людини, яка все своє життя присвятила служінню історичній науці та архівістиці. Вихованець джерелознавчої школи С. О. Шмідта М. Лукичов був знаним фахівцем у сфері російських джерел XVII ст.

Але найважливішим було все ж його надзвичайно рідкісне обдарування - він був російським інтелігентом у класичному розумінні, гармонійно поєднував високу загальну культуру і глибоку внутрішню порядність. Його знання були енциклопедичними: він був автором більш як 60 праць, у тому числі робіт із джерелознавства боярських книг XVII ст., нарисів про видатних діячів культури того часу. Його інтереси поширювалися і на російську поезію XIX ст., і на класичний живопис кінця XIX - початку XX ст. (Лукичов і сам прекрасно малював).

Висока компетентність поєднувалась у ньому з повною відсутністю чиновництва, людською добротою, які здобули йому любов і шанування усіх, хто з ним хоч коли-небудь працював чи просто спілкувався.

Попри постійну адміністративну завантаженість у останні роки, М. Лукичов залишався ученим, постійно з'являлися друком його нові роботи. Останньою прижиттєвою публікацією М. П. Лукичова виявилася стаття про російського поета XVII ст. Андрія Романчукова, який трагічно загинув у розквіті творчих сил, ніби передбачивши долю свого біографа.

М. П. Лукичов був гідним представником російської архівної школи, чудовим колегою і партнером у спільних російсько-українських наукових і видавничих проектах, добрим другом багатьох українських архівістів.

Друзі і колеги Михайла Петровича безмірно сумують. Пам'ять про відомого історика-архівіста М. П. Лукичова навічно залишиться в наших душах.